

ikke er Ordene, er det i alt Fald Meningen. Det vilde jo være uheldigt, om vi i Venstrereformpartiet skulde være saaledes stillede, at Intelligensen havde forladt os, thi Intelligensen er en Magt, vi alle gerne ville staa i et godt Forhold til og være i Besiddelse af i saa høj Grad som muligt. Men medens jeg altsaa i det sidste Aars-tid har hørt noget lignende, gør jeg nu den glædelige Opdagelse, at vi dog have haft nogen Intelligens indtil den Dag, da der var Afstemning i Spørgsmaalet om Vaagekonerne, men da gik ogsaa den sidste Rest, repræsenteret af de ærede Medlemmer for Nykøbing p. F. (K. Bjerre), Kellerup (Jensen-Knudstrup) og Aarhus Amts 4de Valgkreds (J. Nielsen). Se, det var jo dog glædeligt, at det altsaa har vist sig, at vi indtil den Dag havde nogen Intelligens. Det kunde vel ogsaa hænde, at det senere viste sig, at vi endnu havde nogen Intelligens, nemlig hvis vi ved en anden Lejlighed skulde faa i Sinde at stemme sammen med de ærede Medlemmer, som kalde sig Folketingets Venstre, thi der foresvæver mig noget i Retning af, at man i Henhold til, hvad det ærede Medlem for Sorø mener, kan tilegne sig Prædikatet intelligent, naar man bare stemmer sammen med det ærede Medlem. Det er da ikke saa vanskeligt at opnaa. Jeg vil i alt Fald ikke indestaa for, at der ikke kunde komme det Tidspunkt, da jeg kunde stemme sammen med det ærede Medlem for Sorø.

Maa jeg for Resten sige, at det ærede Medlem for Sorø er helt paa Vildspor, naar han mener, at „Intelligensen“ saaledes kan forlade et Parti, fordi Partiet bliver noget mindre i Tal. Jeg tror nemlig, at det forholder sig med Intelligens ligesom med Kærlighed, at den svinder ikke ved Brugen, men jo mere man bruger deraf, desmere har man i Behold. Jeg vil derfor sige til de ærede Herrer af Folketingets Venstre, at de skulle ikke bekymre sig paa vore Vegne, hvad Spørgsmaalet om Intelligens angaar, fordi vi ere bleve noget færre i Antal — noget, jeg i høj Grad beklager, det har jeg aldrig lagt Skjul paa hverken i eller udenfor denne Sal. Den Strid, som er kommen i Venstre, er ikke mig en Fornøjelse og har aldrig været det. Det vilde ogsaa fore-

komme mig at være ret mærkeligt, om en Venstremand, der føler varmt for Venstres Sag, saa saaledes paa Striden i Venstre, at den var ham til Fornøjelse. Jeg finder det derimod i sin Orden, om Striden i Venstre er til ulige større Fornøjelse for Venstres politiske Modstandere. Det forholder sig, som sagt, efter min Mening saaledes med Intelligensen, at der ikke er en bestemt Mængde af den, som kan undersøres, nej, jo mere der bruges af den ved, at Individerne blive færre, jo mere er der i Behold. Det ærede Medlem skal derfor ikke være ængstelig paa vore Vegne for, at det Tidspunkt skal komme, da Venstrereformpartiet staar fuldstændig blot-tet for al Intelligens.

Endelig fremkom det ærede Medlem for Sorø overfor det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) med nogle Bemærkninger, som jeg ogsaa skal beskæftige mig lidt med, skønt jeg er fuldstændig klar over, at det ærede Medlem for Løvel, Reformpartiets Ordfører, selv vil give det ærede Medlem for Sorø et passende Svar. Da Udtalelsen imidlertid i Virkeligheden ikke alene havde Ærinde til det ærede Medlem for Løvel, men til Reformpartiet som Helhed, skal jeg tillade mig at tage den op. Jeg fik den ikke noteret og kan derfor ikke citere noget bestemt, men den gik i sin Almindelighed ud paa, at vi havde det saaledes i Øjeblikket i Venstrereformpartiet, at vi kun havde uklare Talemaader, navnlig overfor Spørgsmaalet om vor Stilling med Hensyn til Fæstningen o. lign. Nu menes det altsaa, at man ikke længere indenfor Venstrereformpartiet kan have sit Standpunkt overfor Fæstningen i Orden. Vi vide, hvorledes Folketingets Venstre i Agitationen søger at mistænkeliggøre Reformpartiets Medlemmer overfor deres Vælgere, hvad det militære Spørgsmaal angaar, men der synes dog ikke at være saa stor Forskel paa den Stilling, som i saa Henseende indtages af Folketingets Venstre, og den, som indtages af det Parti, af hvilket jeg har den Ære at være Medlem. I formel Henseende kunde der ganske vist synes at være en Forskel, idet Folketingets Venstre i Fjor efter Reformpartiets Sprængning udsendte et Program, hvori det — saa vidt jeg husker i første Punkt — bestemt fastslaar,